

10. veebruaril 1946 võtsid SARK-i Võrumaa osakonna töötajad Võrust Rõuge valda viiva tee 4. kilomeetril kinni Võru Keskkooli vanemate klasside õpilased, kes püüdsid telegraafpostidele kleepida nõukogudevastaseid lendlehti:

1) Yeski Heino Voldemari p. sünd. 1928. a. 9. kl. õpilane

2) Kaska Valev Jaani p. sünd. 1929. a. 10. kl. õpilane

3) Tammemägi Hans Rudolfi p. sünd. 1929. a. 9. kl. õpilane
Läbiotsimisel võeti kinnivõetuil ära 259 nõukogudevastase sisuga lendlehte, sh. Nõukogudevastase ajalehe Ugandi eksemplar.

ENSV Siseasjade rahvakomissar kindralmajor A. Reserv
ERA F R-LN5 s127. 1106-109

Wabariik

1940. aastal kui bolševikud said võimu Eestis oma kätte, Eesti Wabariik ei lakanud olemast! Ei sisuliselt ega vormiliselt. Sisuliselt Eesti Wabariik kestis edasi, kuna tema kandvaim komponent iseseisvat Eesti riiki pooldav rahvas oli veel alles. Vormiliselt E. W. kestis edasi seepärast, et Eesti Wabariigi deklareerimine ENSV-ks ja selle ühendamine NSVL-ga oli toimunud mitte eesti rahva vabal tahtel rahvahääletuse teel, vaid N. Liidu agressiooni tagajärjel ning relvastatud survel Moskva käsilaste poolt, kes nn. punase eesti „riigivolikoguna“ moodustasid vaid imeväikese murdosa kogu Eesti rahvast, kusjuures tolle „riigivolikogu“ valimine ning tema otsused ei olnud seaduspärased Eesti Wabariigi seaduste järgi ega kohustuslikud eesti rahvale.

Eesti Wabariigi presidendi kantselei ülem Elmar Tambek

Pronksmees ja integratsioon

Meil on rohkem Eesti Vabariiki kui nädal tagasi.

Ansip - Paet

Artikkel on kirjutatud peale Pronksioöd, senini avaldamata

Vana eesti rahvatarkus ütleb: „Sööda hunti palju tahad, hunt vaatab ikka metsa poole. Nii on ka lugu venelaste integratsiooniga. Ei mõista või ei taha meie riigijuhid aru saada et praktiliselt ühte kolmandikku riigi rahvastikust ei ole võimalik sulatada kahe kolmandiku rahva hulka, kaotamata põhiraiva kultuuri ja olemust - identiteeti. Eriti kui see üks kolmandik pidas ennast mõned aastad tagasi valitsevaks rahvaks ja ka praegu ennast ikkagi paremaks, ning saavad toetust oma püüetele kõrvalasuvalt emamaalt.

Kohe saab täis kuueteistkümnes taasvabanemise - kui ikka vabanemise - aasta ja mida ütlevad arvud. Aastal 2004 kontrolliti keelenõuet 569 vene kooli õpetajal ja 554 ei osanud vastavalt nõudele eesti keelt. 2005 olid arvud 796 ja 733 ja 2006 950 ja 832. Aastal 1993 anti välja määrus et aastal 2000 peab vene koolides õppetöö toimuma eesti keeles. Täna see ei toimu. Vastupidi. Juba mitu aastat tagasi hakkasid vene koolide õpetajad viima organiseeritult lapsi septembris ja mais Pronksmehe juurde punalippude, vene sõjaväevormi ja pioneeri kaelarättidega. Ja seda Vabariigi keskses kohas, mõnisada meetrit valitsus- ja parlamendihoonest. See kõik toimus range eesti keele eiramisega vene koolide kui kogu siinelava vene inimeste poolt.

Ajalugu vene koolides õpetatakse venelaste kirjutatud Eesti ajaloo järgi kus 1940-nda aasta okupatsioonist ei ole jälgegi, on vabatahtlik ühinemine Nõukogude Liiduga ja

sealt edasi samas vaimus. Kui avalikult tuuakse riigivastaste hüüdlausestega koolisõõklasse vene lipp, siis on ju kõigile selge mida koolis õpetatakse. ja missugune vaim valitseb koolis. Ja seda laseb sündida valitsus vaikival nõusolekul. Kas üldse keegi kontrollib mida ja kuidas koolides õpetatakse? Või ei julge valitsus kontrollida venekeelset kooli? Ja teha ettekirjutisi ja nõuda õpetamist vastavalt üldisele riigis kehtivale kooli õppeprogrammile?

Praegused sündmused ja kõikvõimalikud reportaažid, intervjuud, küsitlused näitavad üheselt et venelaste nõue kukutada Eestis kehtiv kord on kõikide venelaste soov. Ei ole ükski venelane astunud avalikkuse ette hukkamõistuga siinsete venelaste kui ka Moskva riigivõimude Eesti vastase tegevuse kohta.

Venelastest haritlaste seisukoha ja arusaama toob avalikkuse ette Päevaleht 5-ndal mail, avaldades Tartu ülikooli semiootikadoktori Jelena Melnikova-Grigorjeva ja ajakirjanik Anna Oršanskaja ühisartikli. Mõningaid väljendusi sealt

Me oleme siin maal elanud rohkem kui kümme aastat siin on meie kodumaa.

Tavapäraselt aetakse segamini eestivenelased ja venemaalased.

Enamik eestivenelasi tunneks end Venemaal võõrana.

Kui teile hakatakse selgitama et korratud Tallinnas on provotseerinud Moskva või venemeelsed tegelased, siis ärge uskuge. Kogu pronksõduri lool ei ole Venemaaga vähimatki seost.

Me oleme kasvanud fašismi üle saavutatud võidu idee najal ja see on meile püha.

Eestlastele on pronksõdur okupatsiooni sümbol - negatiivne märk. Lilli sinna viivatele venelastele aga positiivne märk.

See ei ole tõsi et me saame infot Eesti elu kohta vene telekanalilt ja elame teises infoväljas. Infot saame kohalikest lehtedest ja internetist.

Tallinna rahutused provotseeris üks inimene ja see ei olnud Vladimir Putin vaid Andrus Ansip.

Ansip rääkis et Tõnismäele on maetud purjus märatsenud venelased või mahalastud marodöörid, või haiglates surnud. (Need on kõik aastate jooksul ajakirjanduses avaldatud arvamused. Toim:)

Meie venelaste jaoks oli see pühaduse teotus. Seepärast nõuavad venelased Ansipi ja valitsuse tagasiastumist. Vastasel juhul vene mässu lugu ei lõpe, vaid alles algab.

26. aprillil mindi pronksõduri juurde kaitsma oma rahvusliku uhkuse jäänuseid, kaitsma oma õigust olla Eestis venelane.

Katkised aknad, röövimine ja karjumine „Rossija, Rossija“ - süü lasub nendel kes võtsid vene noortelt nende keele: - Vandaale kasvatati 15 aastat, vähendades nende keele saadavat haridust. - Selleks on vaja eestivenelasele oma keelt ja kultuuri.

Selline, pealtnäha täiesti loogiline arutelu, kuid ikkagi tahes või tahtmata suurvene valitsejarahva endaõigustus lööb mitte ridade vahelt välja, vaid on saanud artiklis avaliku väljenduse ja õigustuse, rääkimata faktide moonutamisest. Täni ja ilmselt igavesti ei tunnista ükski venelane eestlase õigust olla peremees omal maal. Sellest ka kõik need võltsimised - vassimised ja enda õigustamised. Okupatsiooni tingimustes siia okupantide poolt elama asustatud inimestele ei saa see olla kodumaa, vaid ainult elamismaa riigi poolse abi ja korraldamiseta omakeelseks hariduseks.

Eesti pagulastele läänes, asukohamaa riigi kulul, ei andnud ühegi maa valitsus eestikeelset haridust. Seda tehti oma rahvuskaaslaste annetuste varal. Kas keegi andis eestlastest küüditatute lastele eestikeelset haridust Siberis? Kas Eestis elanud venelane tunneb end Venemaal võõrana või omana on igäühe isiklik probleem.

Ükski eestivenelane ei saanud Moskvas organiseerida Eesti saatkonna blokaadi, Botaanikaaias kohtus mässuliste juhtidega Vene saatkonna töötaja ja saladuskatte all. Kui see oleks eestivenelaste asi, siis miks Vene riigiduuma delegatsioon nõuab Eesti valitsuse tagasiastumist, miks takerdus kaubavedu ja loodi boikott Eesti kaupadele. Me teame millist infot jagavad Eestis ilmuvad venekeelsed lehed, kuidas suhtuvad lehetegijad Eesti riigisse ja üldse eestlastesse.

Väide et küllalt ei ole arutatud pronksõduri teemat ja rahvast teavitatud, ei kannata mingit kriitikat. Pronksõdurist on räägitud kogu 16. aastase taasiseseisvumise vältel ja alates möödunud aasta maist on praktiliselt iga päev olnud kuskil lehes, raadios või televiisoris midagi pronksmehest. Selle ajaga on igal, kel oli selleks soov, kujunenud oma seisukoht, rohkemaks aruteluks küll enam vajadust pole.

Paar nädalat enne tara paigaldamist räägiti samuti pea iga päev et hakatakse tegema väljakaevamisi ja pronksmehe ümberpaigutamist enne 9-ndat maid, nii et ka väide etteteatamatusest ei pea paika. Vehkimine vene lippudega ja Rossija karjumine ütlevad kõige selgemalt et kogu seda pronksmehe lugu juhitakse kindlal käel Moskvast, mitte kohapealt. Kui Moskvas Eesti saatkonna ümbert saadi mingisuguse tunni ajaga rahulikult organiseeritult lõpetada märatsev pikett, siis on selge et juhtimine kõiges on kindlates kätes põhimõttel „Lõuad pidada ja edasi teenida“.

Alates Eesti taasiseseisvumisest 1991 on Eesti valitsused ja poliitikud sammhaaval ja tüki või tükikese kaupa loovutanud või astunud tagasi iseseisva riigi otsustest ja tegevusest, loovutades ajalooliselt ja seaduslikult kuuluvat vara ja õigusi Vene riigile ja siinsetele venelastele.

Kui Jeltsini ajal enne Putinit võis veel mõelda Moskva muutumisele demokraatlikuks või vähemalt teiste rahvastega suhtlemisel nende seaduste ja kommete austamist, siis nüüd on Putini väljendusel Venemaal venemaalik demokraatia, mis on eriline venepärane, omane Venemaa valitsejatele, võimaldades demokraati mängides valitseda rahva üle kes tegelikult on alles pärisorjuse tasemel, mida kinnistas - juurutas kolhoosikord ja

sundtöötamine vabrikutes. Nüüdseks hakkab venelane levitama ja ka jõuga peale sundima seda demokraatiat ka teistele rahvastele eriti endistele impeeriumi osadele.

Kuipalju meil siis ikkagi oli ja on seda Eesti Wabariiki?

Sellised olid mõtted vahetult peale pronksiöö. Nüüd teisipäeval 25. jaanuaril vaadates telekas saadet „Vabariigi kodanikud“, tuli peale ühe saates osaleja ütlemist: „Tahaks loota et mõnede aastate pärast on meie riigi ametnikkonnas palju töötajaid kelle kodukeeleks on vene keel, meelde pronksiöö. Sirvides vanu märkmeid jäi silma ka eelnev Pronksiöö kirjutis, vahetult peale Pronksiöö kirja panduna, millest ei saa ei üle ega ümber.

Ugandi veergudel on ka varem sellest jutu olnud: „Kas me ise ei ehita enda ja riigi alla viitsütikuga pommi, katsudes meeleheitlikult sulandada ühte kahe sisse. Ikka ja jälle tegutsedes tahtmisega muuta venelast eestlaseks mille juurde kuulub ka venelaste pealekasvava põlvkonna sundimine õppima ja rääkima eesti keelt?“

Tänane venelaste täiskasvanutest tegijate põlvkond on valdavalt siin sündinud ja üleskasvanud inimesed, kelle vanemad olid otsesed okupandid kas relvaga või vaimuga. Need olid inimesed kes tulid siia vallutaja õigusega kellele sisendati nende üleolekut kohalikust rahvast kes on otekuu süüdlased II Maailmasõja vallapästmises ja vastupanus „õiglaste Euroopa vabastajatele“, ongi mingi alaväärtuslik rass. Nende lapsed, praegune tegijate põlvkond on oma vanemate poolt üles kasvatatud eestlaste vihkamises kõiges mida eestlased teevad või arvavad teisiti kui venelane. Vihkamine sellepärast et eestlane ei kuuletu venelasele, et eestlane ei tunnista vene impeeriumitaotlust, et eestlane tahab olla ise oma maa peremees.

Et eestlane tunneb oma vaimset ja moraalset üleolekut.

Eesti rahva tahe ja püüdlus ise elada ja olla oma maal premeheks ei mahu ühegi venelase hinge.

Kujuka näitena vene hingest ja vene taotlusest, võib tuua siin neil päevil äramärgitud 90. aasta möödumist kui lääneriigid ja USA tunnustasid de jure Eesti Wabariiki. Miks mitte 1920, peale Tartu rahu, miks alles aasta hiljem? Miks 1991 ei tunnustatud lääneriikide poolt Eesti taasiseseisvumist enne kui seda oli teinud Moskva? 1921 aastal ütlesid lääne poliitikud avalikult et Teie iseseisvus sõltub vene valgekaartlastest, kui nemad tunnustavad Eesti iseseisvust siis teeme seda ka meie. Meid loeti Venemaa „omandiks“ ja teise siseasjadesse lääs ei tunginud. Ja nii see kestab.

Suured omavahel lepivad kokku ja selle tulemusel ei või me ka tänasel päeval kindlad olla et meile tullakse appi. Suured ei taha ega mõtlegi rikkuda oma suhteid mingite väikeste pärast. Nende silmis on nad tüütud segajad, keda on hea vastastikku kasutada meelehea tegemiseks vastaspoolele et ise oma tahtmisi rahuldada.

Muidugi vene valgekaartlased ei tunnista tänaseni meie iseseisvust nagu kirjutavad ja räägivad meie ennesõjaaegsed poliitikud kes elasid ja elavad läänes ja kohtasid ka peale II Maailmasõja lõppu sealmail valgekaartlastega kes suhtusid meie iseseisvusse eitavalt. Eitavalt suhtub ka tänane Moskva.

Ja see ongi see meie häda ja viletsus, et õelgu ja rääkigu kas Moskva või Brüssel ja teised mida tahes, ilma venelaste nõusolekuta ei tunnista keegi maailma suurtest

meie iseseisvust. Ja see on emapiimaga sisse joodetud igale venelasele kas siin või Vladivostokis, et Eestimaa on venelaste maa.

Nüüd tahame ise oma riigiametites näha neid kel kodukeeleks vene. Tule taevas appi!

Et lõpetada see eestikeelse hariduse jura, tasuks mõelda. Kas on ikka hea kui sulaselges eesti keeles karjutakse rossija ja tuuakse tagasi pronksmees?

Süüdistatakse vaenu õhutamises venelaste kui rahva vastu kes polevat milleski süüdi. Jah, võib nagu öelda et kogu tunnustamine või mittetunnustamine on väikse kildkonna Moskva asjameeste asi. Kas ikka on?

Olen oma pealesõjaaegsed viis vangilaagri aastat viibinud venelaste seas. Eestlasi laagrites kus ma olin, oli 5-600 vangi kohta mitte üle kümne. Harva kui juhtus samas brigaadis olema ka eestlane kellega sai eestikeelset juttu vesta. Seega suhtlesin kogu aeg venelastega ja seda inimestega kes olid pärit Vladivostokist Vilsandini, tavainimesest kõrgharidusega professoriteni. Haritumad põhjendasid Eesti kuulumist Vene riigi koosseisu majanduslike ja poliitiliste ambitsioonide pärast. Vene riik ei saavat eksisteerida ilma väljapääsuta Läänemerele. Üheks ka Stalini väiteks oli 1939. aastal baaside lepingu sõlmimise ajal: „et Eesti olevat surunud Venemaa Läänemere sopp ja see tuleb nüüd muuta.

Tavavenelane aga ei mõista ega saa aru miks mingi väike rahvakild ei ole rahul kehtiva riigivõimuga ja tahab igipõlset Venemaad anda lääne imperialistidele. Sest igasugune mittevene „duhiga“ mõtlemine ja tegutsemine on Venemaale kahjulik ja tuleb maha suruda ja välja juurida.

Küll sai kuulnud tavalise venelase suust kes ise istus vangilaagris õigustust sellele et teid Venemaa vastaseid kinni pannakse ja Siberi saadetakse.

Tavavenelase mõttemaailmas on Venemaa ja Saksamaa, ülejäänud nii või teisiti ikkagi sakslased. Kirjutas ju nende iidol Puškingi „za rekoi Naroovoi, na nemetskoi zemle“.

Kolmas Vabadussõda

Tänane maailm, globaliseeruv, nagu moeks on nüüd öelda, paneb meid uue vabadusvõitluse ette.

Mis sünnib maailmas?

Kui me pidasime esimest Vabadussõda oli maailmakaardi juhtiv jõud Inglismaa, kes valitses ühte neljandikku maailmast. Briti impeerium -1931. aastal nimetati Westminsteri statuudiga impeerium Briti Rahvaste Ühenduseks (British Commonwealth). 1949 nimetati Briti Rahvaste Ühendus Rahvaste Ühenduseks ja sinna võisid kuuluda ka vabariigid. Briti monarh jäi Rahvaste Ühenduse nominaalseks juhiks (nominaalne - ainult nime poolest)..

Tänaseks on maailm jõudnud selleni et maailma juhtiva jõu USA kõrvale on kerkinud või kerkimas Hiina ja mõlemaid hävitada püüdev laienev islamirevolutsioon, avalikult kuulutades maailmavalitsemist teiste füüsilise hävitamise läbi. Siia juurde Venemaa, oma igipõlise deržaava vaimuga, kes püüdega saada ka üheks maailma juhtivaks jõuks, on hakanud avalikult ja salaja mahitama äärmuslikke islamimaid, lootes käivitada II Maailmasõjale eelnenud ja aegset stsenaariumi. Soosides teisi omavahel võimu eest võitlema ja nende nõrgenedes ise võimule

tungides. See käivitus II Maailmasõja ajal venelastele soodsalt. Riik mille kukkumist või lagunemist peale I Maailmasõda oodati iga hetk, määras Külma sõja ajal valdavalt teiste riikide poliitikat ja käitumist.

Eelmise sajandi keskelt alates on Venemaa tänaseni, vaatamata kõigele, üks arvestatav riik kelle sõna maksab maailmaprobleemide otsustamisel. Ja keda ei saa jätta arvestamata rahvusvahelisi probleeme juhtides või lahendades.

Me kuuleme maailma jagamist suurte poolt oma mõjupiirkondadeks. Võiks küsida, millise õigusega?

Meid väikseid ja nõrku ei peeta vääriliseks isegi teatamast mida G-20-ned otsustavad ja otsustasid. Umbes sarnaselt jagasid ja kinkisid oma mõisaid ja talupoegi paarsada aastat tagasi sirid, markiid, vonnid, krahvid ja muud siniverelised, nagu nüüd geed, arvestamata jagatavate soove ja mõtteid kuni jagatavate üldse püsimajäämiseni. Ei ole välistatud uued Molotov - Ribbentrop salapaktid.

Kelle vastu siis III Vabadussõda?

Oma esimest Vabadussõda pidades oli meil kaks vaenlast, kellede vastu tuli ka otseselt, realselt ja füüsiliselt võidelda. Need olid põhivaenlasena venelased ja episoodina Balti Landeswehr, kelle seljataga või toetajana oli Saksa reaktiooniline aadelkond omades tollal riigivõimu.

Tänapäeval on meie ainukeseks vaenlaseks kes ei tunnista meie iseseisvust ja kes tahab jätkuvalt liita Baltimaid Venemaa külge praegune Venemaa valitsev jõud. Alates Jeltsinist Putinist ja Medvedevist ei ole keegi neist meie iseseisvuse poolt. On vale arvata, nagu viimasel ajal on hakatud mõningate jõudude poolt, vaata et Jeltsinist Eestile iseseisvuse andjaks pidama.

Jeltsini ja Savisaare vaheline leping oli Jeltsinile vajalik tollal endale võimu kinnitamiseks veel võimul oleva Gorbatšovi vastu.

Miks ma ütlen et kõik venelased on meie iseseisvuse vastu?

Meil on juba Tartu rahust pärinevad õiguslikud ja seaduslikud Venemaa poolt täitmata nõudmised. On tänaseni tagastamata Tartu Ülikooli varad, jäid venelaste poolt täitmata Tartu rahulepingu järgsed metsakontsessioonid Venemaalt.

Ja nüüd? Kui Venemaa sooviks ausalt täita leppeid ja tavasid siis mis oleks lihtsam kui anda pidulikult tagasi meie venelaste poolt röövitud presidendi ametkett ja raha. Viia piiritulbad tagasi oma rahulepingu järgsetele kohtadele. See ei nõuaks mingeid kulutusi. Sümboolselt oleks ju riigivalitsemise sümboli tagastamine meie iseseisvuse tunnustamine. Kui siia lisame nüüd meie territooriumi hõivamine Petseri ja Narvatagune, siis peaks siililegi selge olema et Venemaa kallaletung meile on ainult aja küsimus ja olukordade kokkulangemine rahvusvahelisel areenil

Kui jälle kordub Teherani ja Jalta aegne olukord, ei kaitse meid ükski NATO ega Euroopa Liit. Seda näitas ja näitab ka praegune lääneriikide käitumine nii II Maailmasõja ajal kui praegu. Kui on omale tarvis mingeid leppeid Venemaaga, siis ei küsita ühegi teise arvamust ega soovi. Kujukamaks näitajaks oli siin Läänemere naftajuhe, kus isegi Soome ja Rootsi, oma heanaaberlike suhete pärast Venemaaga andsid venelastele roheline tee. Aga

meie liidukaaslased ei vaevunud meiega üldse rääkimast, olgugi et naftajuhe puudutab meid nii otseselt kui kaudselt, sõjaliselt, sest hakkavad ju meie piiridel naftajuhtme kaitseks patrullima vene sõjalaevad.

Igasugune igapäevane käitumine ja suhtlemine Venemaa poolt Eestiga on kõike muud kui heanaaberlik ja naaberriigi elu-olu arvestav. Ja seda toetab ja kinnitab igal hetkel siinviibiv viies kolonn. Ei saa kuidagi meelest heita ja unustada Dmitri Klenski esinemist valimisstudios, kus ta heitis kogu Eestile väljakutse: meie vene erakonna, st. venelaste ainsaks püüdeks on kinnitada venelaste siijäämist ja vene vaimu säilimist, vene keele kinnistamist riigis ja tegelikult olematu venelaste diskrimineerimise vastu võitlemist.

See on otsene senini arusaadav ja inimeste poolt kogetud oht ja selle vastu võitlemine ja mõeldavalt võitlemine füüsiliselt relvaga käes.

Kuid tänapäeva oht on infosõda mis tegelikult on toimunud aegade hämarusest, kuid senini ei ole olnud vajadust selle rakendamiseks vallutusõjaks. Lääneriigid oma vaimse ja moraalse üleoleku tõttu nn kolmanda maailma rahvastest ja riikidest, kasutasid peale II Maailmasõja lõppu oma põlisrahva elujärje parandamiseks, sissetoodud madala haridustaseme ja majandusega maadest võõrtööjõudu. Seda rakendati odava lihtöö tegemiseks. Loodeti parimat, kuid läks nagu tihti ikka.

On loodud või tekkinud sõna **multikulti**. Ja leiutanud on selle seekord suured jagajad

Angela Merkel - Selline multikultuurne lähenemine, mille puhul öeldakse, et olgu, rajame lihtsalt multikultuurse ühiskonna, kus elame külj külje kõrval ja naudime üksteist, on läbi põrunud. Saksamaa pole immigratsioonimaa.

Ja see on ainult 80. miljonilise saksa rahva puhul kus võõraid on ainult mingi 5-6 miljonit

David Cameron - Meil pole õnnestunud pakkuda visiooni ühiskonnast, kuhu nad tunneksid end kuuluvad (muslimid). Britannial on aeg pöörata uus lehekülj ja loobuda mineviku luhtunud poliitikast. Selle asemel et ignoreerida ekstremistlike ideoloogiaid, peame me astuma neile vastu kõigil rinnetel.

Nicolas Sarkozy - Mitmekultuursus on läbi kukkunud. Prantsusmaale tulles peate sulanduma ühtsesse kogukonda, mis on natsionaalne. Me ei saa aktsepteerida muutusi oma elustiilis. Me oleme senini liiga palju muretsenud saabuvate isikute identiteedi pärast ega ole piisavalt muretsenud Prantsusmaa identiteedi pärast.

Aastat kolm-nelikümmend tagasi räägiti Venemaal ühtse nõukogude inimese (rahvuse) loomisest. Nüüd püstitas Medvedev idee luua ühtne Venemaa rahvas (rahvus). Ametlikult elab Venemaal 195 rahvust. Praegu loetakse venelasteks 80 % rahvastikust, kusjuures suurim rahvusgrupp tatarlased üle 6. miljoni, moodustavad ainult 4 % .rahvast.

Venemaa on juba hävitanud füüsiliselt ja vaimselt kümneid rahvusi ja saab ka oma jätkuva inimvaenuliku poliitika tõttu hakkama ka nüüd ülejäänud võõraste rahvusgruppide sulandamisega vene rahvusse, sest puuduvad ju kõigil Venemaa rahvustel emakeelsed koolid emakeelse haridusega. Ja mis põhiline - neil puudub emamaa kust saada abi ja moraalset toetust. Ja paraku tuleb

tunnistada et nende rahvagruppide arusaam ongi elada koos vene rahvaga ja sulanduda venelaste sekka. Umbes sama mis meil toimus üleeelmise sajandi lõpuaastail kui valdav osa hariduse saanutest muutusid sakslasteks või nagu neid tollal kutsuti, kadakasakslased.

Valdaval osal ka neil haritud eestlastel kes avalikult toetasid ja organiseerisid eestluse tekkimist, oli kodune keel oli saksa. Nii on see ka Venemaa väikerahvaste seas. Üldreeglina olid ju meil omal ajal suurimad võimu ja venelaste toetajad nn. venemaa eestlased

Pöördudes nüüd tagasi kolme lääneriigi juhi „appikarjele“ .

Margus Allikmaa, Eesti Rahvusringhäälingu juht, väidab et ETV2-st venelasi lummatvat kanalit ei saa ja venekeelsete saadete vaatajate hulk nagunii väheneb.

Päevaleht väidab et ETV2 on liiga eestikeelne !?, et sarnane ei saagi venelasi meelitada kanalit vaatama. Kanal peab olema rohkem venekeelne !? Oleks vale kui venekeelne saade oleks mõeldud venelaste ajupesuna. Nii arvab Päevalehe juhtkiri.

Aga milleks siis eestlaste ja Eesti riigi poolt venekeelsed saated kui mitte, nimetame siis pealegi seda ajupesuks; selleks et venelastest saaksid ausad riigi kodanikud kes on lojaalsed riigile ja mitte ainult lojaalsed vaid ka truid riigi eest seisjad ja kui vaja ka selle kaitsjad.

Ei ole vaja lugeda siinilmutvat venekeelset ajakirjandust ja kuulata venekeelset Pervõi Baltiiski Kanal saateid, selleks et veenduda meile vaenuliku suuna ja sisuga infokanalites. Meie ETV saadetes senini esinenud juhtivad vene poliitikategelased väljendavad alati oma vaenulikkust suhtumist meie riigisse ja igapäevaelu.

Läänekolmiku hädakisa taustal kõlab meie riigitegelaste jätkuv integreerimine ja assimileerimine lausa kuritegelikult. Oma praeguse käitumisega loome tulevikuks Balkani rahvaste probleemid vastastikuse rahvusliku vihkamise ja vaenu alal. Kui praegu kinnistame ühe kolmandiku venekeelse kogukonna püsijäämist ja neile omakeelse riigisisese suhtlemise ja hariduse jätkamist siis tulevikus on meil samad probleemid mis praegu Kosovos ja varjatult hetkel ka kõikides endistes Jugoslaavia lagunemisel tekkinud riikides.

Meil on tekkinud ja süvenevad mitte ei vähene teatud piirkondade venestumine.

Möödunud valimised näitasid kujukalt et meil eestlastel pole sisuliselt asja enam Ida-Virumaal ja Tallinnas, Ja see praegust poliitikat jätkates ainult süveneb venelaste kasuks. Järjest tuleb nüüd meie integratsioonipoliitika tulemusel noori venelasi kodanikena juurde, vanade mittekodanikkude lapselapsed saavad ju kodanikuks kas nad ise tahavad või ei.

Ja see uus põlvkond venelasi - eestikeelsed, puhta perfektse eesti keelega - hakkavad järjest imbuma meie igapäeva poliitilisse ja majandusellu. Uues Riigikogus on 9 vene nimega saadikut pluss Yana Toome sugused Seega iga kümnes on venelane ja hoidku taevast selle eest et Edgari partei ei saaks juhtohje Riigikogus oma kätte.

Ja see - süveneva venestumise vastu võitlemine on juba praegu käimas oleva III Vabadussõja argipäev. Ei usuta, ei taheta uskuda et me ei tohi lubada Eestimaal lasta elada ühel kolmandikul või neljandikul venelastest elanikkonnal - see on meie rahvuslik surm.